

efter lovforslagets § 6 kan begrænse adgangen til prisforhøjelser.

Spørgsmål 27:

Vil det være muligt at supplere bestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 1, om pristop indtil 1. september 1971 for takster og honorarer for statslige og kommunale leverancer og ydelser med en fleksibel regel, der giver mulighed for et skønnet forbrug (af el m.v.), der dækker tiden henholdsvis før og efter 1. september?

Besvarelse:

Det stillede spørgsmål giver mig anledning til at meddele, at monopoltilsynet har oplyst, at man under pristoppet over for et større elværk har tilkendegivet, at man ikke ville anse det for stridende mod pristoppet at fortsætte med den hidtige praksis ved beregning af a conto betaling, hvis størrelse er baseret på et årsforbrug, der er skønnet større end ved sidste måler aflæsning konstateret.

En tilsvarende praksis med hensyn til godkendelse af et skønnet elforbrug omkring 1. september 1971 vil gøre en supplerende bestemmelse som den nævnte overflødig.

Spørgsmål 28:

Kan der gives oplysning om den økonomiske virkning af en dyrtidsportion for kommunerne under eet?

Besvarelse:

Indenrigsministeriet har over for handelsministeriet oplyst, at kommunernes driftsudgifter i henhold til overslaget for finansåret 1971/72 udgør 10,4 mia. kr.

Indenrigsministeriet regner i almindelighed med, at kommunernes lønudgifter udgør 60-70 pct. af de samlede driftsudgifter.

For at angive størrelsesordenen af en dyrtidsportion kan det anslås, at en dyrtidsportion beregnet efter de gældende regler udgør godt 2 pct. af den samlede lønudgift eller ca. 150 mill. kr.

Ved bedømmelsen af den økonomiske virkning må man være opmærksom på, at

en dyrtidsportion får skattemæssig virkning for kommunen, ikke alene for så vidt angår de i kommunen ansatte, men på den anden side også for skatteprovenuet fra kommunens borgere.

Spørgsmål 29:

Kan ministeren oplyse, om den i monopollovens § 24 omhandlede forudgående godkendelse kendes i andre landes monopollovgivning?

Besvarelse:

Efter det af monopoltilsynet over for mig oplyste, findes der ikke i andre landes monopollovgivning bestemmelser om forudgående godkendelse af prisforhøjelser.

Monopoltilsynet tager dog her forbehold med hensyn til lande, hvis lovgivning ikke er nærmere kendt, men det kan med sikkerhed siges, at ingen af OECD-landene har en sådan bestemmelse i deres monopollovgivning.

Spørgsmål 30:

Er der ikke en uoverensstemmelse mellem lovforslagets § 8, stk. 2, og § 5, stk. 3, der eventuelt kan løses således:

I § 8, stk. 2, tilføjes som nyt punktum: „Dette gælder dog ikke ved fald i råvarepriser, jfr. § 5, stk. 3, såfremt den absolutte avance ikke forhøjes.“

Besvarelse:

Prisfastsættelsen efter § 5, stk. 1, gælder alene for vedkommende virksomheds egen salgspris, hvorimod § 8, stk. 2, omhandler videresalgspriser, d.v.s. vejledende priser for efterfølgende omsætningsled. § 8, stk. 2, tager kun sigte på situationer, hvor der foretages forhøjelser af videresalgspriser, og det er ikke fundet stemmende med lovens opbygning at give særlige bestemmelser om fastsættelsen af den avance for efterfølgende omsætningsled, der er indregnet i en videresalgspris, i tilfælde, hvor der er tale om en nedsættelse af producentens egen pris. Jeg kan derfor ikke anbefale ændringsforslaget.